K. 49 sitting in a circle: आबद्धरेखमभितो रविमञ्जरीभिः Gīt. 11; Bk. 3. 30; Ki. 5. 33. -4 Obtained. -5 Hindered. -द्धम् (द्धः also) 1 Binding, joining. -2 A yoke. -3 Ornament; Sāṅ. Gṛi. Sūtras 2. 1. 25. -4 Affection. -Comp. -मण्डल a. Forming a circle, sitting in a circle. -माल a. forming a wreath, arranged in a row; गर्भाधानक्षणपरिचयान्नूनमाबद्धमालाः Me. 9.

आबधः Ved. Binding.

आबन्धः, -धनम् 1 A tie or bond (fig. also); प्रेमाबन्धविवर्धित Ratn. 3. 18; गते प्रेमाबन्धे प्रणयबहुमाने विगलिते। Amaru. 43. -2 The tie of a yoke, or that which fastens the ox to the yoke, or the yoke to the plough. -3 Ornament, decoration. -4 Affection.

आबन्धुर a. A little deep.

आबर्ह (also **आबर्हित**) a. Having the power of tearing or pulling out. -र्हः, -र्हणम् [-आ-बर्ह्- हिंसायां घञ् ल्युट् वा] 1 Tearing or pulling out. -2 Killing.

आबर्हिन् a. [आबर्ह्-इनि] Fit for tearing out; मूलमस्याबर्हि P. IV. 4. 88.

आबल्यम् [अबलस्य भावः] Weakness.

आबाध् 1 Ā. 1 To check, rein in, restrain. -2 To interrupt, obstruct. -3 To annoy, harass, attack, molest, injure. -4 To set forth or declare wrongly.

आबाधः 1 Affliction, injury, trouble, molestation, damage; न प्राणाबाधमाचरेत् Ms. 4. 54, 51. -2 Interruption, hinderance; दर्शनीयं निराबाधं कुम्भकर्णस्य चक्रिरे Rām. 7. 13. 4. -3 Attack (Ved). -धा 1 Pain, distress. -2 Mental agony or anguish. -3 Segment of the base of a triangle.

आबालम् ind. 1 Down to or including children; -2 Beginning with infants.

आबाल्यम् Age ending with childhood. See above. आबाल्याद्विप्रवर्गैः स्ववदनविवरे धारिता वैरिणी मे Subhāṣ.

आबिल a. 1 Turbid, dirty (= आविल q. v.). -2 Clearing, breaking. -3 Confounded, embarrassed.

आबुत्त = आवुत्त q. v.

आबुध् 1 P. To perceive, notice, understand (Ved.); Rv. 7. 22. 3.

आबुध्यम् Want of discernment, foolishness.

आबोधनम् 1 Knowledge, understanding. -2 Instructing, informing.

आब्द n. (-ब्दी f.) [अब्द-अण्] Belonging to, or produced from, a cloud.

आब्दिक a. (-की f.) [अब्द-ठक्] Annual, yearly; आब्दिकः करः Ms. 7. 129, 3. 1.

आब्रह्म ind. Up to or including ब्रह्मन्; यशोभिराब्रह्मसमं प्रकाशः R. 18. 28.

आभगः Ved. A partner (of anything); to be shared in (Sāy.); देवो देवेष्वाभगः Rv. 1. 136. 4; कर्मन्कर्मन्नाभगमग्निमीडे Av. 4. 23. 3.

आभङ्गम् A pose in which the idol is slightly bent. आभङ्ग-समभङ्गं चातिभङ्गं त्रिधा भवेत् Mānasāra. 67. 95. 96. ग्रीवाभङ्गाभिरामम् Ś. 1. 7.

आभङ्गिन् a. A little curved.

आभरणम् See under आभृ.

आभा 2 P. 1 To shine, blaze; सुतरां रत्नमाभाति चामीकरनियोजितम् Subhāṣ; R. 3. 33. -2 To appear, look like; आभासि तीर्थप्रतिपादितर्द्धिः R. 5. 15, 70, 13. 14; Bk. 7. 8, 66. -3 To outshine.

आभा [भा-अङ्] 1 Light, splendour, lustre; तत्र ताराधिपस्याभा ताराणां भा तथैव च। तयोराभरणाभा च ज्वलिता द्यामभासयत्॥ Rām. 6. 75. 51 दीपाभां शलभा यथा Pt. 4. -2 Colour, appearance, beauty; प्रशान्तमिव शुद्धाभम् Ms. 12. 27. -3 Likeness, resemblance; oft. at the end of comp. in these two senses; रुक्माभम् appearing or shining like gold; यमदूताभम् Pt. 1. 58; मरुत्सखाभम् R. 2. 10. -4 A reflected image, shadow, reflection.

आभात a. 1 Shining, blazing. -2 Appearing, visible.

आभातिः f. [आ-भा-क्तिच्] 1 Reflection. -6 Splendour, light.

आभाणकः A popular saying, proverb; तथा च लौकिकानामाभाणकः as the proverb goes.

आभाष् 1 Ā. 1 To address, speak to, converse with; वैशम्पायनश्चन्द्रापीडमाबभाषे K. 117; कुरुते नालापमाभाषिता Nāg. 4. -2 To say or speak (something) (with two acc.); आभाषि रामेण वचः कनीयान् Bk. 3. 51. -3 To say or speak; सखी वेत्रभृदाबभाषे R. 6. 82, 14. 44. -4 To name -5 To talk aloud, shout.

आभाषः [भाष्-घञ्] 1 Addressing. -2 An introduction, preface. -3 Speech, talk. -4 A saying, proverb.

आभाषणम् 1 Addressing, speaking to (संबोधन). -2 Conversation; सम्बन्धमाभाषणपूर्वमाहुः R. 2. 58.

आभाष्य pot. p. To be addressed, worthy of being spoken to; जनमाभाष्यमिमं न मन्यसे R. 8. 48. -ष्यम् What is to be said by way of address; Me. 103. (v. l.)

आभास् 1 Ā. 1 To shine, blaze. -2 To be bright. -3 To appear, seem, look like; स्थानान्तरं स्वर्ग इवाबभासे Ku. 7. 3; R. 7. 43, 63; 14. 12. -4 To appear untruly, have an appearance; शुक्तिः रजतवदाभासते; Ki. 17. 21. -*Caus.* To illuminate.

आभास् f. Splendour, lustre, light.

आभासः [भास्-अच्] 1 Splendour, light, lustre. -2 A reflection; तत्राज्ञानं धिया नश्येदाभासात्तु घटः स्फुरेत् Vedānta. -3 (a) Resemblance, likeness; oft. at the end of comp; नभश्च रुधिराभासम् Rām. &c.; चिदाभास, (b) Semblance,